

В.В. Пабірівський

Національний університет "Львівська політехніка",
вул. С. Бандери, 12, 79013, м. Львів, Україна

ФОРМУЛЮВАННЯ КРАЙОВОЇ ЗАДАЧІ ДВОВИМІРНОЇ ТЕОРІЇ ПРУЖНОСТІ В ГОЛОМОРФНИХ ФУНКЦІЯХ ВІД ДВОХ КОМПЛЕКСНИХ ЗМІННИХ

Розглядається циліндричне деформівне пружне тверде тіло $K \cup \partial K$, яке в початковому ненавантаженому стані біективно відображається на область $X \cup \partial X$ евклідового простору. Тіло знаходиться під дією стаціонарного силового навантаження, прикладеного до його бокової поверхні ∂X .

За вихідні приймаються співвідношення подання комплексного тензора напружень \hat{P} через голоморфні функції $\Phi_0(z_1, z_2), \bar{\Phi}(z_1, z_2) \equiv \Phi_i(z_1, z_2)\bar{e}_i$ ($i = \overline{1,3}$) комплексних змінних z_1, z_2 [1]:

$$\hat{P}(z_1, z_2, z_3) = 2\mu \left[\bar{\nabla} \otimes \bar{\nabla} \Phi_0(z_1, z_2) + (\bar{\nabla} \otimes \bar{\nabla} \otimes \bar{\Phi}(z_1, z_2)) \cdot \bar{r}(z_1, z_2, z_3) - (1-2\nu) (\bar{\nabla}^* \otimes \bar{\Phi}(z_1, z_2) + \bar{\Phi}(z_1, z_2) \otimes \bar{\nabla}^*) - 2\nu (\bar{\nabla}^* \cdot \bar{\Phi}(z_1, z_2)) \hat{I} \right].$$

Розглядається випадок, коли комплексний тензор напружень $\hat{P}(z_1, z_2, z_3)$ не залежить, від просторової змінної z_3 , тобто виконуються умови:

$$\frac{\partial \hat{P}(z_1, z_2, z_3)}{\partial x_3} \equiv \left(i \frac{\partial}{\partial z_2} + \frac{\partial}{\partial z_3} \right) \hat{P}(z_1, z_2, z_3) = 0. \quad (1)$$

Із співвідношення (1) випливають наступні в'язі на голоморфні функції $\Phi_1(z_1, z_2), \Phi_3(z_1, z_2)$:

$$\begin{aligned} \frac{\partial^2 \Phi_1(z_1, z_2)}{\partial z_2^2} &= 0; & \frac{\partial^2 \Phi_3(z_1, z_2)}{\partial z_1^2} &= 0; \\ \frac{\partial^2 \Phi_3(z_1, z_2)}{\partial z_2^2} &= i \frac{\partial^2 \Phi_2(z_1, z_2)}{\partial z_2^2} \text{ або } \frac{\partial^2 (\Phi_3(z_1, z_2) - i \Phi_2(z_1, z_2))}{\partial z_2^2} = 0; \\ \frac{\partial^3 \Phi_0(z_1, z_2)}{\partial z_2^3} + z_2 \frac{\partial^3 \Phi_2(z_1, z_2)}{\partial z_2^3} - (1-4\nu) \frac{\partial^2 \Phi_2(z_1, z_2)}{\partial z_2^2} &= 0. \end{aligned}$$

Таким чином, побудова розв'язку крайової задачі двовимірної теорії пружності зводиться до знаходження голоморфних функцій $\Phi_0(z_1, z_2), \bar{\Phi}(z_1, z_2)$, які задовольняють відповідні крайові умови:

$$2\mu \left(\bar{n} \cdot \left[\bar{\nabla}^* \otimes \bar{\nabla}^* \Phi_0 + (\bar{\nabla}^* \otimes \bar{\nabla}^* \otimes \bar{\Phi}) \cdot \bar{r} - (1-2\nu) (\bar{\nabla}^* \otimes \bar{\Phi} + \bar{\Phi} \otimes \bar{\nabla}^*) - 2\nu (\bar{\nabla}^* \cdot \bar{\Phi}) \hat{I} \right] \right) \Big|_{\partial X} = \bar{P}_n^+.$$

1. Пабірівський В. В. Про постановку та підхід до розв'язування крайових задач просторової теорії пружності з використанням голоморфних функцій двох комплексних змінних // *Мат. методи та фіз.-мех. поля.* — Львів, 2006. — 49, №3. — С. 69–76.